

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PLs. ÚS 3/2023-7

Ústavný súd Slovenskej republiky v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. Ústav na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody Bratislava, zastúpeného doc. PhDr. JUDr. Marcelou Tittlovou, PhD., LL.M., advokátkou, Bernolákova 492/5, Modra, proti postupu Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 0 T 263/2022 vedenej Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. IV. ÚS 40/2023 a o jeho ústavnej sťažnosti proti postupu Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Nt 15/2022 a jeho uzneseniu z 27. septembra 2022 vedenej Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. I. ÚS 58/2023 takto

r o z h o d o l :

1. Veci vedené na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. IV. ÚS 40/2023 a sp. zn. I. ÚS 58/2023 **s p á j a** na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. IV. ÚS 40/2023.
2. Toto uznesenie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia Ústavným súdom Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie ústavných sťažností

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 8. septembra 2022 (ďalej aj „prvá ústavná sťažnosť“) domáha vyslovenia porušenia základných práv podľa čl. 17 ods. 1 a 2, čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 5 ods. 1 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 0 T 263/2022 (ďalej aj „napadnuté konanie“). Navrhuje, aby ústavný súd rozhodol, že Okresný súd Bratislava II je povinný ďalej vo veci konať v súlade so zákonom a je povinný zrušiť nariadenie výkonu nezákonného trestu odňatia slobody. Zároveň navrhuje, aby mu ústavný súd priznal náhradu nemajetkovej ujmy v sume 5 000 eur, ako aj náhradu trov konania pred ústavným súdom. Ústavný súd prvú ústavnú sťažnosť uznesením č. k. IV. ÚS 40/2023-27 z 24. januára 2023 prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu.

Táto ústavná sťažnosť je vedená pod sp. zn. IV. ÚS 40/2023 a bola pridelená sudcovi spravodajcovi Miroslavovi Durišovi, ktorý je podľa Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2023 do 31. decembra 2023 (ďalej len „rozvrh práce“) predsedom štvrtého senátu ústavného súdu.

2. Sťažovateľ sa ďalšou ústavnou sťažnosťou doručenu ústavnému súdu 2. novembra 2022 (ďalej aj „druhá ústavná sťažnosť“) domáha vyslovenia porušenia základných práv podľa čl. 17 ods. 1 a 2, čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 1 a 2 ústavy a práv podľa čl. 5 ods. 1 a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Bratislava I a jeho uznesením č. k. 8 Nt 15/2022 z 27. septembra 2022 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“). Navrhuje zaviazať okresný súd „ďalej vo veci opätovne konať po zrušení nezákonného rozhodnutia vydaného v konaní 8Nt/15/2022 a to v súlade so zákonom“. Zároveň navrhuje priznať mu náhradu nemajetkovej ujmy v sume 5 000 eur, ako aj náhradu trov konania pred ústavným súdom. Ústavný súd druhú ústavnú sťažnosť uznesením č. k. I. ÚS 58/2023-11 z 2. februára 2023 prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu. Táto ústavná sťažnosť je vedená pod sp. zn. I. ÚS 58/2023 a bola pridelená sudcovi spravodajcovi Milošovi Maďarovi, ktorý je podľa rozvrhu práce členom prvého senátu ústavného súdu.

3. Z prvej ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ bol 19. júla 2022 obmedzený na osobnej slobode z dôvodu, že viedol motorové vozidlo, hoci vedenie motorového vozidla mal právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 0 T 179/2018 zakázané (trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu) na tri roky s tým, že tento trest uplynie 13. augusta 2023. Po obmedzení osobnej slobody a výsluchu mu bolo následne vznesené obvinenie a Okresný súd Bratislava II rozhodoval v skrátanom konaní vo veci podozrenia zo spáchania trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Pred sudcu pre prípravné konanie bol na účely výsluchu predvedený 21. júla 2022. Následne bol sťažovateľovi doručený trestný rozkaz z 21. júla 2022, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania špecifikovaného trestného činu a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov. Sťažovateľ konštatuje, že odpor proti trestnému rozkazu podal hneď do zápisnice. Jeho obhajca doručil odôvodnený odpor z 25. júla 2022. Následne sa rozhodovalo o návrhu prokurátora na vzatie sťažovateľa do väzby, o ktorom rozhodol Okresný súd Bratislava II tak, že ho rozhodnutím z 21. júla 2022 vzal do väzby. Sťažovateľ priamo do zápisnice podal sťažnosť proti rozhodnutiu o vzatí do väzby, ktorú následne doplnil obhajca sťažovateľa písomne odôvodnenou sťažnosťou. Sťažovateľ nastúpil do väzby 21. júla 2022, pričom väzba mu začala plynúť od obmedzenia jeho osobnej slobody (od 19. júla 2022). Toho istého dňa bol sťažovateľ preradený do výkonu trestu odňatia slobody z dôvodu, že výkon trestu má prednosť pred výkonom väzby s tým, že má vykonať v rade za sebou tri právoplatne uložené tresty odňatia slobody. Sťažovateľ si vyžiadal výpis z evidencie vykonaných trestov, z ktorých vyplynulo, že vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, ktorý mu mal byť uložený „*trestným rozkazom OS BA II v konaní pod sp. zn. 0 T/263/2022*“. Sťažovateľ si k uvedenej veci vyžiadal ďalšie podklady, pričom mu bolo doručené uznesenie okresného súdu č. k. 0 T 263/2022 z 22. júla 2022 o vzatí do väzby v predmetnej trestnej veci a nariadenie výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody z 21. júla 2022 vo veci vedenej pod sp. zn. 0 T 263/2022. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa o tom, že mu bol nariadený výkon trestu odňatia slobody bez zákonného podkladu – právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, keďže trestný rozkaz z 21. júla 2022 napadol odporom. Argumentuje, že na podaný odpor nutne nadväzuje súdne

konanie, v ktorom buď obžalovaný vezme odpor späť, alebo po prednese obžaloby sa trestný rozkaz zrušuje a prebehne hlavné pojednávanie s možnosťou uplatniť všetky procesné práva a povinnosti, ktoré obžalovanému patria. V jeho prípade tento postup nebol dodržaný a napriek podanému odporu mu bol nariadený výkon trestu odňatia slobody bez riadneho procesu a bez právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu. Dňa 4. októbra 2022 sťažovateľ doplnil ústavnú sťažnosť a priložil k nej ďalšiu prílohu – uznesenie č. k. 0 T 263/2022 z 21. júla 2022, ktorým Okresný súd Bratislava II rozhodol (vyššou súdnou úradníčkou) o započítaní doby väzby sťažovateľa (od 19. júla 2022 do 21. júla 2022) do uloženého trestu odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov trestným rozkazom okresného súdu vydaným v konaní vedenom pod sp. zn. 0 T 263/2022.

4. Z druhej ústavnej sťažnosti vyplýva, že Okresný súd Bratislava I č. k. 8 Nt 15/2022 z 27. septembra 2022 rozhodol podľa § 407 ods. 3 Trestného poriadku tak, že sťažovateľovi ako odsúdenému určil spoločný spôsob výkonu postupne uložených trestov v trestnej veci Okresného súdu Bratislava II vedenej pod sp. zn. 0 T 263/2022, trestnej veci Okresného súdu Pezinok vedenej pod sp. zn. 2 T 147/2013 a trestnej veci Okresného súdu Bratislava II vedenej pod sp. zn. 0 T 222/2022 v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľa je tvrdenie, že došlo k porušeniu jeho práv tým, že Okresný súd Bratislava I zaradil do rozhodovania o spôsobe vykonania viacerých trestov uložených po sebe s rôznym spôsobom výkonu aj taký trest (týkajúci sa konania vedeného pod sp. zn. 0 T 263/2022), ktorý nemá základ v právoplatnom a vykonateľnom trestnom rozkaze, t. j. taký trest, ktorý mu nikdy nebol právoplatne uložený. Sťažovateľ prezentuje názor, že od tohto trestu, resp. aj od jeho zohľadnenia, záviselo určenie jednotného spôsobu vykonania trestu odňatia slobody, teda rozhodnutie o spôsobe a miere, akou bude obmedzený na osobnej slobode počas výkonu trestu odňatia slobody (stredný stupeň stráženia). Sťažovateľ je toho názoru, že Okresný súd Bratislava I postupoval v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Nt 15/2022 nedôsledne, keď svoje rozhodnutie založil aj na takom treste, ktorý mu nikdy nebol právoplatne uložený, t. j. neskúmal existenciu rozhodnutí, ktorými mu mali byť uložené nepodmienečné tresty, ako ani výpis či odpis z registra trestov. Sťažovateľ je presvedčený, že týmto postupom Okresný súd Bratislava I, ktorého výsledkom je napadnuté uznesenie, zasiahol do jeho práva na spravodlivé prejednanie a spravodlivé rozhodnutie vo veci zjednotenia spôsobu výkonu trestu odňatia slobody, ako aj do práva na osobnú slobodu, keďže určený spôsob výkonu trestu zvolil aj s ohľadom na taký trest, ktorý mu nikdy nebol právoplatne uložený.

II.

K spojeniu vecí

5. Zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nemá osobitné ustanovenia o postupe pri spojení vecí na spoločné konanie. V súlade s § 62 zákona o ústavnom súde o primeranom použití Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) možno však v konaní o ústavnej sťažnosti (čl. 127 ústavy a § 122 a nasl. zákona o ústavnom súde) primerane použiť na prípadné spojenie vecí § 166 ods. 1 CSP.

6. Podľa čl. II bodu 10 prvej až tretej vety rozvrhu práce na rok 2023 v záujme hospodárnosti konania môže plénum ústavného súdu rozhodnúť o spojení vecí patriacich do pôsobnosti senátov

ústavného súdu, ktoré boli pridelené členom rôznych senátov ako sudcom spravodajcom, na spoločné konanie, ak tieto veci spolu skutkovo alebo právne (z hľadiska predmetu konania) súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Návrh na rozhodnutie o spojení môže plénu ústavného súdu podať sudca spravodajca vo veci, ktorej spojenie s inou vecou sa navrhuje, alebo predseda ústavného súdu. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne plénum inak, je na spoločné konanie o spojených veciach príslušný ten senát ústavného súdu, ktorého členom je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr (§ 41 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

7. Z obsahu ústavných sťažností je zrejmé, že sa týkajú toho istého sťažovateľa, ktorý v oboch ústavných sťažnostiach vznáša vzájomne súvisiace námietky. Konkrétne ide o argumentáciu sťažovateľa o jeho vzatí do výkonu trestu odňatia slobody bez právoplatného a vykonateľného rozhodnutia (v trestnej veci vedenej Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. 0 T 263/2022) a o vydaní na to nadväzujúceho rozhodnutia o určení spoločného spôsobu výkonu postupne uložených trestov bez toho, aby bol jeden z trestov (týkajúci sa konania vedeného pod sp. zn. 0 T 263/2022) uložený právoplatným a vykonateľným rozhodnutím.

8. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, že veci vedené ústavným súdom pod sp. zn. IV. ÚS 40/2023 a sp. zn. I. ÚS 58/2023 spojil na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. IV. ÚS 40/2023 (bod 1 výroku tohto uznesenia).

9. Podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť dňom jeho doručenia poslednému z účastníkov konania pred ústavným súdom, ak tento zákon v § 83, § 90, § 100, § 108, § 150, § 168, § 175 alebo § 179 neustanovuje inak alebo ak nevyplýva iné z rozhodnutia ústavného súdu.

10. Ústavný súd v záujme rýchlosti a plynulosti konania rozhodol podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak, že toto uznesenie o spojení vecí na spoločné konanie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia ústavným súdom (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. marca 2023

Ivan Fiačan
predseda Ústavného súdu
Slovenskej republiky